

Oradea:

Săptămîna teatrului scurt

Între 20 și 26 februarie s-a desfășurat la Oradea a treia ediție a unei manifestări teatrale cu un profil precis, definit de chiar titlatura ei: Săptămîna teatrului scurt, inițiată și organizată de Comitetul de cultură și educație socialistă al județului Bihor. Teatrul de Stat din Oradea, revista „Familia” și A.T.M., sub egida Consiliului Culturii și Educației Socialiste, manifestarea — iuserisă, firește, în Festivalul național „Cîntarea României” — și-a propus să stimuleze reprezentarea piesei scurte pe scenele noastre. Bunele tradiții, pe care istoria teatrului românesc le consențează, au fost reînviolate, astăzi multe teatre avînd iuserise în repertoriul lor piese scurte; și nu începe îndoiială că această revigorare a speciei datorază mult inițiativelor orădene. Programul manifestării a cuprins reprezentații cu piese clasice românești (Conu’ Leonida față cu reacțiunea de I. L. Caragiale la Teatrul Național din Cluj-Napoca) sau cu adaptări pentru scenă de unor lucrări din proza clasică (Vorbe... de Anton Pann la Teatrul de Nord din Satu Mare, secția română), Caragiale și Macedonski au fost autorii pieselor prezentate, în afara concursului, de către I.A.T.C. (Cine aiurează nu oștează) și de către Teatrul popular din Drobeta-Turnu Severin (Dă dămuli, mai dă dămuli). Dramaturgia contemporană a fost bine reprezentată: Teodor Mazilu (în spectacolele Aventură în banal, de la Teatrul Național din București, și O sărbătoare princiară, de la Teatrul Național din Cluj-Napoca), Dumitru Solomon și Ion Băieșu (în aceeași Aventură în banal) sau Paul Everac (Autograful și Rieca Eremia, în spectacolul Teatrului „A. Davila” din Pitești, și Cîteva palme false, al Teatrului Maghiar de Stat din Timișoara), ca și mai puțin cunoscutii Aurel Hrim (cu spectacolul Comoara, al artiștilor amatori din Beiuș) și Gheorghe Drug (cu Orice maș își are nașul, al Teatrului popular din Orașul Gh. Gheorghiu-Dej). Scriitorul maghiar Kocsis Istvan, cu monodrama sa Amurgul lui Bolyai János, a fost și el prezent, prin spectacolul secției maghiare a Teatrului de Stat din Oradea. Tot Teatrul de Stat din Oradea, colectivul secției române, a oferit o montare a piesei lui Euripide, Rhesos. Un dramaturg bulgar, N. Haitov (cu Dulăii, la Teatrul Dramatic din Baia Mare), un nord-american, Tennessee

Williams (Vorbeste-mi ca ploaia, la secția română a Teatrului de Stat din Oradea), doi sud-americani, Oswald Dragin (cu Trei povestiri care merită să fie povestite, la Teatrul „V. I. Popa” din Birtad) și Rodolfo Santana (cu Moartea lui Alfredo Gris, la Teatrul Național din Timișoara), în sfîrșit, un sudafrican, Athol Fuggard (cu spectacolul Insula, al Teatrului de Stat din Sibiu, secția germană), au îmbogățit așîzul manifestării. Așadar, contemporanii români (în număr satisfăcător, echilibrat), clasici (nu atât cît s-ar fi dorit), contemporani din zone geografice mai puțin investigate de teatrele noastre, dramaturgi din țări prietene, într-un cuvînt, o varietate de autori, de titluri, de teme, toate laolaltă înalțînd prestigiul Săptămîinii teatrului scurt față de edițiile precedente.

Nu îndeajuns de satisfăcător ne-a apărut nivelul spectacolelor. Deși au participat colective prestigioase (ca Teatrele Naționale din București, Cluj-Napoca și Timișoara), deși regizorii-concurenți sînt nume consacrate sau afirmate promițători (Sanda Mann, Ioan Ieremia, Aureliu Manca, Magdalena Klein, Bogdan Berciu), spectacolul care să înalte mai sus decît la edițiile precedente stacheta calității nu a fost prezentat. Nici acela care să impună, detașat, un regizor. Nici acela care să propună o interpretare deosebită. Nivelul general al artei spectacolului a fost mediu. Reprezentații slabe, în care s-a resimțit absența regizorului (Vorbeste-mi ca ploaia, Cîteva palme false, Pofta de cîreșe) sau cu o concepție și o îndrumare regizorală diletantă (Autograful și Rieca Eremia, Vorbe...); altele meritorii, însă fără strălucire (O sărbătoare princiară, Amurgul lui Bolyai János, Dulăii); dar și unele de certă profesionalitate, cu reale virtuți artistice (Trei povestiri care merită să fie povestite, Insula, Rhesos). Palmareșul decis de juriu reflectă obiectiv și exact nivelul Săptămîinii teatrului scurt. Colocviul desfășurat în ultima zi, cu o participare restrînsă și, pareă, resemnată, a trasat direcțiile de preocupare ale viitoarelor ediții, plecînd de la constatările făcute cu actualul prilej. A fost evident, s-a subliniat în discuții, că s-a înregistrat un spor de interes din partea teatrelor pentru spectacolul așa-numit scurt. Dovada a constituit-o faptul că, spre deosebire de cele precedente, actuala ediție a necesitat și o presecție. Pe viitor, să se procedeze mai exigent în alecătuirea programului, s-a cerut de către vorbitori. Cu îndreptățire, credem noi.

Nu putem încheia fără a pune în evidență excelentele condiții organizatorice pe care le-au oferit gazdele.

Rep.